

สถานการณ์ในวันออกกลาง

1. ความขัดแย้งระหว่างอิสราเอลกับปาเลสไตน์

การจัดตั้งรัฐบาลใหม่ของอิสราเอลเมื่อเดือนพฤษภาคม 2549 และการจัดตั้งรัฐบาลใหม่ของปาเลสไตน์ โดยกลุ่มฮามาสเมื่อเดือนมีนาคม 2549 ซึ่งประกาศไม่ยอมรับการมีอยู่ของรัฐอิสราเอล ส่งผลให้ความขัดแย้งระหว่างอิสราเอลกับปาเลสไตน์เพิ่มความตึงเครียดขึ้น โดยเมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2549 กองกำลังอิสราเอลได้เริ่มปฏิบัติการทางทหารทั้งทางบกและทางอากาศในฉนวนกาซาเพื่อช่วยเหลือทหารอิสราเอล 1 คน (Corporal Gilad Shalit) ที่ถูกกลุ่มติดอาวุธปาเลสไตน์จับตัวไปเมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2549 การปะทะกันระหว่างกองกำลังอิสราเอลและกลุ่มติดอาวุธปาเลสไตน์ส่งผลให้ชาวปาเลสไตน์ ทั้งกลุ่มติดอาวุธและพลเรือน เสียชีวิตกว่า 400 คน และบาดเจ็บเป็นจำนวนมาก โดยฝ่ายอิสราเอลมีทหารเสียชีวิต 3 นาย ปัจจุบันการปะทะกันระหว่างอิสราเอลกับกลุ่มติดอาวุธปาเลสไตน์ต่าง ๆ ยังคงดำเนินต่อไปทั้งในฉนวนกาซาและเขตเวสต์แบงก์ และยังไม่มีความคืบหน้าเรื่องการเจรจาแลกเปลี่ยนทหารอิสราเอลที่ถูกจับตัวไป อีกทั้งอิสราเอลยังคงกักขังสมาชิกสหภาพนิติบัญญัติปาเลสไตน์ จำนวน 39 คน และ รัฐมนตรีปาเลสไตน์ จำนวน 4 คน โดยส่วนใหญ่ถูกตั้งข้อหาว่าเป็นสมาชิกในองค์การก่อการร้าย

ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2549 กองทัพอิสราเอลได้ปฏิบัติการทางทหารด้วยความรุนแรงมากขึ้นในเขต Gaza โดยให้เหตุผลว่าเพื่อเป็นการยับยั้งการสะสมอาวุธของกลุ่มฮามาส ป้องกันการโจมตีอิสราเอล และตอบโต้ที่กลุ่มดังกล่าวยิงจรวดโจมตีอิสราเอล ปฏิบัติการดังกล่าวส่งผลให้ชาวปาเลสไตน์เสียชีวิต 8 คน และบาดเจ็บกว่า 30 คน เมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2549 สหรัฐฯ ใช้สิทธิวีโต้ในที่ประชุม UNSC ต่อร่างข้อมติประณามการโจมตีของอิสราเอลในฉนวนกาซา ร่างข้อมติดังกล่าวย้ำการปฏิบัติตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศในด้านมนุษยธรรมและสิทธิมนุษยชน แสดงความกังวลอย่างยิ่งต่อสถานการณ์ในดินแดนยึดครองปาเลสไตน์โดยอิสราเอลภายหลังปี 2510 (1967) ประณามการโจมตีของอิสราเอลในเขตยึดครอง โดยเฉพาะการโจมตีเมือง Beit Hanoun เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2549 ซึ่งส่งผลให้พลเรือนเสียชีวิต 19 คน อย่างไรก็ตาม กลุ่มประเทศอาหรับและสมาชิก OIC ได้เสนอร่างข้อมติดังกล่าวอีกครั้งต่อ สมัชชาสหประชาชาติ ในการประชุม Resumed 10th Emergency Special Session on Illegal Israel Action in Occupied East Jerusalem and the rest of the Occupied Palestinian Territory ในวันที่ 17 พฤศจิกายน 2549 ซึ่งที่ประชุมได้รับรองข้อมติดังกล่าว โดยมี 156 ประเทศให้การสนับสนุนรวมทั้งไทย 7 ประเทศคัดค้าน และ 6 ประเทศงดออกเสียง แม้ว่าปัจจุบัน อิสราเอลและปาเลสไตน์ได้บรรลุการตกลงหยุดยิงต่อกันบริเวณฉนวน Gaza เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2549 แต่สถานการณ์ยังคงเปราะบางและยังมีการแลกเปลี่ยนการยิงระหว่างกัน อนึ่ง การตกลงหยุดยิงชั่วคราวนี้ครอบคลุมเพียงการโจมตีด้วยจรวดคัสซัม (Qassam Rockets) จาก Gaza แต่ไม่รวมถึงการโจมตีในรูปแบบอื่นนอกเขต Gaza

เมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2549 ประธานาธิบดี Abbas และ นายกรัฐมนตรี Olmert ได้หารือกันที่เมืองเยรูซาเล็ม นับเป็นการหารืออย่างเป็นทางการครั้งแรกในรอบเกือบ 2 ปี ระหว่างผู้นำทั้งสองฝ่าย ในโอกาสนี้ นายกรัฐมนตรี Olmert ตกลงที่จะส่งมอบเงินภาษีของชาวปาเลสไตน์จำนวน 100 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ จากทั้งสิ้น 500

ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งอิสราเอลจัดเก็บในนาม Palestinian Authority แต่อายัดไว้ตั้งแต่เดือนมีนาคม 2549 ภายหลังจากที่พรรคฮามาสจัดตั้งรัฐบาล โดยจะส่งมอบให้ประธานาธิบดี Abbas โดยตรง ซึ่งประธานาธิบดี Abbas กล่าวว่าจะนำเงินดังกล่าวไปจ่ายเงินเดือนข้าราชการและเจ้าหน้าที่ด้านความมั่นคงในสังกัดตน รวมทั้งสร้างความเข้มแข็งให้กลุ่มฟาตাহใน Gaza และ West Bank นอกจากนี้ ฝ่ายอิสราเอลจะผ่อนปรนข้อจำกัดในการเดินทางของชาวปาเลสไตน์และยกเลิกจุดตรวจผ่านแดนบางส่วนในเขต West Bank อย่างไรก็ตาม อิสราเอลยังคงปฏิเสธการเจรจากับกลุ่มฮามาสและยืนยันว่าจะไม่พิจารณาการปล่อยตัวชาวปาเลสไตน์ที่ถูกอิสราเอลคุมขังอยู่กว่าพันคน จนกว่านาย Gilad Shalit ทหารอิสราเอลที่ถูกกลุ่มติดอาวุธปาเลสไตน์จับตัวไปเมื่อเดือนมิถุนายน 2549 จะได้รับการปล่อยตัว ทั้งนี้ มีรายงานข่าวด้วยว่าสหรัฐฯ เตรียมมอบเงินจำนวน 86 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพื่อเสริมความเข้มแข็งให้กลุ่มฟาตাহ

ความขัดแย้งภายในระหว่างกลุ่มฮามาสและฟาตাহ และความพยายามในการจัดตั้งรัฐบาลสมานฉันท์

ในช่วงต้นเดือนกันยายน 2549 ประธานาธิบดี Mahmoud Abbas ในฐานะผู้นำกลุ่มฟาตাহ และ นายกรัฐมนตรี Ismail Haniya ในฐานะผู้นำกลุ่มฮามาส ได้พยายามจัดตั้งรัฐบาลสมานฉันท์แห่งชาติซึ่งจะประกอบด้วยสมาชิกทั้งสองกลุ่มภายใต้ชื่อ National Unity Government ส่วนหนึ่งเพื่อเป็นการเปิดทางไปสู่การยุติการคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจโดยชาติตะวันตกตั้งแต่กลุ่มฮามาสเข้ามามีอำนาจในปีที่แล้ว อย่างไรก็ตาม การจัดตั้งรัฐบาลสมานฉันท์ดังกล่าวได้ถูกเลื่อนออกไปเนื่องจากปัจจัยภายนอก อาทิ 1) ทำที่อิสราเอล สหรัฐฯ และสหภาพยุโรป ที่ต้องการให้ชะลอการยอมรับรัฐบาลดังกล่าวจนกว่าปาเลสไตน์จะปฏิบัติตามเงื่อนไข 3 ประการของกลุ่ม Quartet (การประณามการใช้ความรุนแรง ยอมรับรัฐอิสราเอล และยอมรับในความตกลงสันติภาพต่าง ๆ กับอิสราเอลในอดีต) 2) เสียงไม่พอใจจากรัฐบาลชาติอาหรับบางประเทศ อาทิ จอร์แดนและอียิปต์ซึ่งมีท่าที่ไม่เห็นด้วยที่ นาย Ismail Haniya นายกรัฐมนตรีปาเลสไตน์คนปัจจุบันและหัวหน้ากลุ่มฮามาสจะกลับมาเป็นหัวหน้ารัฐบาลอีก และปัจจัยภายใน อาทิ 1) นโยบายแข็งกร้าวของกลุ่มฮามาสในการไม่ยอมรับรัฐอิสราเอล และการไม่ยอมรับการก่อการร้าย 2) กระแสข่าวที่ว่า ประธานาธิบดี Abbas เรียกร้องให้ปล่อยตัว Corporal Gilad Shalit ทหารอิสราเอลที่ถูกจับเป็นตัวประกันก่อนที่ตนจะตกลงร่วมรัฐบาลใหม่กับกลุ่มฮามาส

เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2549 ได้เกิดการลุกฮือและปะทะกันระหว่างกลุ่มติดอาวุธของฮามาสและฟาตাহ ทั้งในฉนวนกาซาและเขต West Bank ทำให้มีผู้เสียชีวิต 11 คน และบาดเจ็บกว่า 150 คน ทั้งนี้ เหตุการณ์รุนแรงดังกล่าวมีสาเหตุจากการที่รัฐบาลปาเลสไตน์ไม่สามารถจ่ายเงินเดือนให้ข้าราชการและพนักงานของรัฐ (ซึ่งมีจำนวนกว่า 160,000 คน) เนื่องจากถูกคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจโดยสหรัฐฯ และสหภาพยุโรป หลังจากการที่กลุ่มฮามาสปฏิเสธที่จะยุติการใช้ความรุนแรงและปฏิเสธสิทธิการมีอยู่ของรัฐอิสราเอล ผนวกกับข่าวลือว่า ประธานาธิบดี Abbas และกลุ่มฟาตাহมีแผนที่จะปฏิวัติรัฐประหารล้มล้างรัฐบาลกลุ่มฮามาส นับเป็นความขัดแย้งภายในระหว่างชาวปาเลสไตน์ที่รุนแรงที่สุดหลังกลุ่มฮามาสชนะการเลือกตั้งและเข้ามาบริหารประเทศในเดือนมีนาคม 2549

ความขัดแย้งภายในระหว่างกลุ่มฟาตাহและกลุ่มฮามาสได้ขยายขอบเขตและความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ ภายหลังจากที่นาย Haniya นายกรัฐมนตรีปาเลสไตน์และผู้นำกลุ่มฮามาส ถูกกักกันที่ด่าน Rafah บริเวณชายแดนอียิปต์ โดยทหารปาเลสไตน์สังกัดกลุ่มฟาตাহ ขณะพยายามนำเงินสดจำนวน 35 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งได้รับ

ระหว่าง การเยือนอิหร่าน เดินทางเข้าเขต Gaza เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2549 ส่งผลให้เกิดการปะทะกันระหว่าง ทหารของทั้งสองฝ่าย โดยมีผู้บาดเจ็บ 18 คน และเจ้าหน้าที่คุ้มกันของนายกรัฐมนตรี Haniya ถูกยิงเสียชีวิต 1 คน ทั้งนี้ นาย Haniya ได้รับอนุญาตให้เดินทางเข้าเขต Gaza ภายหลังจากเจรจาและตกลงนำเงินจำนวนดังกล่าวเข้า บัญชีใน Arab League Bank ในอียิปต์

เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2549 ประธานาธิบดี Abbas ได้ประกาศที่จะเร่งให้มีการเลือกตั้งประธานาธิบดี และการเลือกตั้งทั่วไปให้เร็วที่สุด เกี่ยวกับเรื่องนี้ กลุ่มฮามาสวิจารณ์ว่าการประกาศดังกล่าวขัดต่อรัฐธรรมนูญ และเปรียบเทียบได้กับการกระทำรัฐประหาร ส่งผลให้เกิดการปะทะกันระหว่างกองกำลังฟาตากับกลุ่มฮามาส ทำให้มีผู้เสียชีวิต 14 คน และบาดเจ็บอีกหลายสิบคน ปัจจุบัน ข้อเสนอดังกล่าวอยู่ระหว่างการพิจารณาของ Palestinian Election Commission ทั้งนี้ เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2549 ผู้แทนของทั้งสองกลุ่มได้บรรลุความตกลง ยุติการประท้วง และปล่อยตัวประกัน พร้อมเห็นชอบที่จะจัดตั้งคณะกรรมการตรวจสอบเหตุการณ์ ความรุนแรง ระหว่างวันที่ 16-17 ธันวาคม ที่ผ่านมา อย่างไรก็ตาม ความรุนแรงและการปะทะกันระหว่างสอง ฝ่ายยังคงดำเนินต่อไป โดยการปะทะกันในวันที่ 19 ธันวาคม 2549 ส่งผลให้ชาวปาเลสไตน์เสียชีวิต 6 คน และมี รายงานข่าวว่าอียิปต์ได้ส่งปืน (automatic rifles) จำนวน 2,000 กระบอก พร้อมกระสุน 2 ล้านนัด ให้ฝ่าย Fatah ผ่านทางฉนวนกาซา เมื่อ 27 ธันวาคม 2549 โดยความยินยอมจากฝ่ายอิสราเอล แม้ว่าข่าวดังกล่าวจะไม่ได้ รับ การยืนยันจากฝ่ายที่เกี่ยวข้อง แต่เป็นที่คาดการณ์ว่าอาจเกิดการปะทะใหญ่ระหว่างกลุ่ม Hamas และ Fatah อีกครั้ง

ท่าทีไทยในสวนที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งอิสราเอล-ปาเลสไตน์

1. ไทยวางตัวเป็นกลางในปัญหาปาเลสไตน์ แต่อย่างไรก็ดี สนับสนุนการได้มาซึ่งสิทธิในการกำหนด ใจตนเองของปาเลสไตน์
2. ไทยเห็นว่าปฏิบัติการความรุนแรง ได้สร้างความสูญเสีย แยกแยก ทำให้สถานการณ์ในปาเลสไตน์และ ภูมิภาคตะวันออกกลางเลวร้ายลงไปอีก โดยต้องการเห็นทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องใช้ความยับยั้งชั่งใจ ยุติการใช้ความ รุนแรง และแก้ไขปัญหาด้วยการเจรจาและวิถีทางการทูต
3. ไทยต้องการเห็น UN และประชาคมระหว่างประเทศมีบทบาทในการแก้ไขคลี่คลายปัญหาปาเลสไตน์ อย่างแข็งขันมากขึ้น บนพื้นฐานของ Road Map และข้อมติต่าง ๆ ของ UN
4. ไทยมีความกังวลต่อสถานการณ์ความรุนแรงในฉนวนกาซาและเขตเวสต์แบงก์ ซึ่งสร้างความเสียหาย และทำให้มีผู้เสียชีวิตเป็นจำนวนมาก

Israeli-Palestinian Conflict (1/1)

- The continued **Israeli-Palestinian** as well as the **Fatah-Hamas conflicts** have caused rising concern over the **humanitarian plight** of the Palestinian people. Diplomatic efforts should be expedited and **ceasefires be respected** so that **dialogues** and **negotiations** can be resumed as soon as possible.
- Thailand is **greatly concerned** over the **situation** in the **Gaza Strip** and the **West Bank**, and **regrets** the **loss of many innocent lives and casualties** as well as the **destruction of infrastructure**.
- We therefore hope that all parties will **exercise utmost restraint** and resolve the current conflict through **diplomacy and negotiations** based on the **Road Map** of the Quartet and the **UN resolutions**.
- Thailand hopes that **the international community** will continue its utmost efforts in **preventing further deterioration of the situation** to enable the **negotiations to resume**.

2. ความขัดแย้งระหว่างอิสราเอลกับกลุ่ม Hezbollah ในเลบานอน

หลังจากที่กลุ่ม Hezbollah ในเลบานอนได้จับตัวทหารอิสราเอลไป 2 คน (นาย Ehud Goldwasser และนาย Eldad Regev) เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2549 โดยมีเป้าหมายให้อิสราเอลปล่อยตัวนักโทษชาวอาหรับที่อิสราเอลจับกุมไปเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้อิสราเอลใช้มาตรการทางทหารต่อเลบานอน โดยส่งเครื่องบินถล่มเลบานอน รวมทั้งกรุงเบรุตและปิดกั้นเลบานอนทั้งทางน้ำ ทางบกและทางอากาศ ส่งผลให้เกิดการปะทะกันอย่างรุนแรงระหว่างอิสราเอลกับกลุ่ม Hezbollah อิสราเอลได้ส่งกำลังทหารภาคพื้นดินเข้าไปทางตอนใต้ของเลบานอนและได้ยึดหมู่บ้านหลายแห่ง โดยสหรัฐฯ และอิสราเอลกล่าวหาว่าซีเรียและอิหร่านให้การสนับสนุนกลุ่ม Hezbollah การปะทะกันระหว่าง 2 ฝ่ายส่งผลให้ชาวเลบานอนเสียชีวิตกว่า 1,000 คน (ส่วนใหญ่เป็นพลเรือน) และบาดเจ็บหลายพันคน โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจของเลบานอนได้รับความเสียหายเป็นจำนวนมาก และชาวเลบานอนไร้ที่อยู่อาศัยกว่า 700,000 - 900,000 คน โดยมีชาวอิสราเอลเสียชีวิตประมาณ 116 คน (ส่วนใหญ่เป็นทหาร)

ปัจจุบันทั้งสองฝ่ายได้มีการหยุดยิงระหว่างกันตั้งแต่วันที่ 14 สิงหาคม 2549 ตามข้อมติ UNSC ที่ 1701 ซึ่งได้รับการรับรองเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2549 โดยข้อมติฯ เรียกร้องให้ทั้งสองฝ่ายยุติการเป็นปฏิปักษ์ระหว่างกัน (cessation of hostilities) โดยให้กลุ่ม Hezbollah ยุติการโจมตีอิสราเอลโดยทันทีและให้อิสราเอลยุติการปฏิบัติการทางการทหารโดยทันทีเช่นกัน และยังให้รัฐบาลเลบานอนและ United Nations Interim Forces in Lebanon (UNIFIL) ร่วมกันส่งกองกำลังเข้าไปในตอนใต้ของเลบานอนในการควบคุมและตรวจสอบการหยุดยิง โดยระบุให้อิสราเอลถอนกองกำลังไปอยู่หลังเส้นเขตแดน (Blue Line) ระหว่างสองประเทศ และให้มีการเพิ่มจำนวนกองกำลัง UNIFIL ซึ่งปฏิบัติการในเลบานอนเป็น 15,000 นาย

ปัจจุบันมีทหารเข้าปฏิบัติหน้าที่ใน UNIFIL แล้วประมาณ 11,200 นาย จาก 25 ประเทศ โดยมีประเทศที่ได้ให้การสนับสนุนสำคัญ ดังนี้ ฝรั่งเศสซึ่งปัจจุบันทำหน้าที่ผู้บัญชาการ UNIFIL (2,000 นาย) อิตาลีซึ่งจะได้รับมอบหน้าที่ดังกล่าวต่อจากฝรั่งเศสในต้นปี 2550 (2,500 นาย) เยอรมนี (2,400 นาย) อินโดนีเซีย (850 นาย) และมาเลเซีย (350 นาย ภายในเดือน มกราคม) นอกจากนี้ ยังได้ขยายระยะเวลาการ

ปฏิบัติหน้าที่ของ UNIFIL ออกไปจนถึง 31 สิงหาคม 2550 และกำหนดอาณัติเพิ่มเติม อาทิ monitor การยุติ ความขัดแย้ง และสนับสนุนกองกำลังเลบานอน ทั้งนี้ กองกำลัง UNIFIL ได้ออกประกาศระบุนายละเอียดใน rules of engagement ให้ UNIFIL มีสิทธิใช้กำลังทหารนอกเหนือวัตถุประสงค์ป้องกันตนเอง (use of force beyond self-defense) ในเหตุการณ์จำเป็นเพื่อป้องกันความรุนแรงที่อาจเกิดขึ้นใหม่ เช่น การใช้กำลังหากพบว่ามี กลุ่ม Hezbollah ขนส่งอาวุธ ซึ่งจะส่งผลให้ UNIFIL สามารถร่วมกับกองทัพแห่งชาติเลบานอนในการตรวจเขต ปลดอาวุธตั้งแต่ชายแดนเลบานอน-อิสราเอล จนถึงแม่น้ำ Litani (ระยะทาง 30 กิโลเมตร) นอกจากนี้ ผู้บัญชาการ UNIFIL ได้เรียกร้องให้อิสราเอลยุติการละเมิดน่านฟ้าของเลบานอน และกล่าวถึงความเป็นไปได้ที่ UNIFIL จะตอบโต้ หากอิสราเอลไม่ยุติการละเมิดดังกล่าว

แม้ว่าเมื่อวันที่ 7 กันยายน 2549 อิสราเอลได้ประกาศยกเลิกการปิดล้อมเลบานอนทางอากาศและทาง ทะเลภายหลังการเจรจาระหว่าง UNSG อิสราเอล เลบานอน และชาติตะวันตก และเมื่อวันที่ 30 กันยายน 2549 อิสราเอลได้ถอนกองกำลังสูงสุดสุดท้ายออกจากเลบานอน แต่ถือสิทธิ์ลาดตระเวนทางอากาศเหนือน่านฟ้าเลบานอน และลาดตระเวนชายฝั่งเลบานอน โดยให้เหตุผลว่าข้อมติหยุดยิงของ UN ยังไม่มีผลบังคับใช้อย่างเต็มที่และกลุ่ม Hezbollah ยังไม่ได้รับการปลดอาวุธ นอกจากนี้ อิสราเอลยังคงทหารบริเวณหมู่บ้าน Ghajar ซึ่งเป็นหมู่บ้าน ชายแดนตามแนว Blue Line โดยกองทัพอิสราเอลได้ยึดครองพื้นที่ครึ่งหนึ่งในช่วงการสู้รบกับกลุ่ม Hezbollah และเมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2549 คณะรัฐมนตรีอิสราเอลได้มีมติถอนทหารจากหมู่บ้านดังกล่าวเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะมีความตกลงระหว่างประเทศในการขีดเส้นเขตแดนที่แน่นอน ทั้งนี้ มีรายงานข่าวเมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2549 ว่ากลุ่ม Hezbollah สามารถติดอาวุธและฟื้นฟูความเข้มแข็งจนเกือบสมบูรณ์แล้ว จึงมีความเป็นไปได้สูงที่จะ เกิดการสู้รบครั้งใหม่ระหว่างอิสราเอลกับกลุ่ม Hezbollah โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากความขัดแย้งภายในของ เลบานอนยังดำเนินต่อไป

สถานการณ์ทางการเมืองภายในเลบานอน

เมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2549 นาย Pierre Gemayel รัฐมนตรีอุตสาหกรรมเลบานอน หนึ่งในผู้นำกลุ่ม Maronite Christian และนักการเมืองสำคัญที่ต่อต้านซีเรีย ถูกลอบยิงเสียชีวิตในกรุงเบรุต เหตุการณ์ดังกล่าวเพิ่มความแตกแยก ภายในระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ในเลบานอน อีกทั้ง ส่งผลกระทบสำคัญต่อความมั่นคงทางการเมืองของรัฐบาลชุดปัจจุบัน เนื่องจากรัฐธรรมนูญเลบานอนกำหนดว่าหากรัฐมนตรีตั้งแต่ 9 จาก 24 คนลาออก ถูกถอดถอน หรือพ้นจากตำแหน่ง รัฐบาลทั้งคณะต้องพ้นจากตำแหน่งด้วย และต้องมีการเลือกตั้งใหม่ ทั้งนี้ ระหว่างวันที่ 11 – 13 พฤศจิกายน 2549 รัฐมนตรีเลบานอนจำนวน 6 คน โดยส่วนใหญ่มาจากกลุ่ม Hezbollah หรือกลุ่มชีอะห์ ซึ่งสนับสนุนซีเรียได้ประกาศ ลาออกแล้วภายหลังข้อเรียกร้องเพิ่มจำนวนโควตาสำหรับกลุ่ม Hezbollah ในคณะรัฐบาลถูกปฏิเสธ และร่างแผน จัดตั้งศาลระหว่างประเทศเพื่อพิจารณาคดีการลอบสังหารนาย Rafik Hariri อดีตนายกรัฐมนตรีเลบานอน (14 กุมภาพันธ์ 2548) ได้รับการเห็นชอบจากคณะรัฐบาลเลบานอน ส่งผลให้เกิดการประท้วงอย่างต่อเนื่องโดยกลุ่ม Hezbollah และผู้สนับสนุน ซึ่งได้ขยายตัวยิ่งขึ้นหลังการเสียชีวิตของนาย Gemayel

ตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม 2549 ประชาชนเลบานอนหลายคนได้รวมตัวกันในกรุงเบรุตเพื่อเรียกร้องให้นาย Fouad Siniora นรม. เลบานอน พร้อมคณะรัฐมนตรีลาออก โดยอ้างว่ารัฐบาลชุดดังกล่าวไม่ยึดมั่นตาม บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มีการทุจริตคอร์รัปชัน และดำเนินนโยบายตามคำสั่งชาติตะวันตกโดยเฉพาะสหรัฐฯ

ผู้ร่วมชุมนุมส่วนใหญ่เป็นผู้สนับสนุนกลุ่ม Hezbollah และพันธมิตรคริสเตียน (Amal Movement) โดยเดินทางมาจากเมืองต่าง ๆ ทั่วเลบานอนและได้กางเต็นท์พักชั่วคราวบริเวณนอกทำเนียบรัฐบาล อีกทั้ง ประกาศนัดชุมนุมประท้วงเป็นระยะ ๆ จนกว่ารัฐบาลจะลาออก

ในวันที่ 4 มกราคม 2549 คณะรัฐบาลของนาย Siniora ได้อนุมัติแผนปฏิรูปเศรษฐกิจโดยจะรวมถึงการเพิ่มภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) ปฏิรูประบบภาษีและแปรรูประบบมือถือ ซึ่งจะใช้ประกอบการประชุม Paris III donor conference กำหนดจัดที่กรุงปารีส ในวันที่ 25 มกราคม 2550 เพื่อระดมทุนให้ความช่วยเหลือฟื้นฟูสภาพเศรษฐกิจและสังคมของเลบานอนภายหลังสงคราม ในวันที่ 6 มกราคม 2550 ฝรั่งเศส (ประเทศเจ้าภาพ) ซาอุดีอาระเบียและอียิปต์ ได้ร่วมกันเรียกร้องระหว่างการเยือนอียิปต์ของนาย Philippe Douste-Blazy รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศฝรั่งเศส ให้ฝ่ายต่าง ๆ ในเลบานอนยุติความขัดแย้งและสร้างความสมานฉันท์ระหว่างกัน อย่างไรก็ตาม ในวันที่ 9 มกราคม 2550 General Labour Confederation (GLC) สมาพันธ์แรงงานของเลบานอนได้จัดชุมนุมประท้วงเพื่อต่อต้านแผนปฏิรูปดังกล่าว โดยอ้างว่าจะส่งผลกระทบต่อสถานะทางเศรษฐกิจของแรงงาน ทั้งนี้ มีรายงานข่าวว่า GLC ได้รับการสนับสนุนจากกลุ่ม Hezbollah ในการประท้วงดังกล่าว

การดำเนินการที่สำคัญของไทย

- ได้ออกแถลงการณ์เมื่อ 14 กรกฎาคม 2549 แสดงความกังวล เรียกร้องให้ทุกฝ่ายใช้ความยับยั้งชั่งใจและแก้ปัญหาด้วยวิถีทางการทูต และต่อมาได้ออกแถลงการณ์เมื่อ 31 กรกฎาคม 2549 แสดงความเสียใจต่อเหตุการณ์อิสราเอลโจมตีที่อยู่อาศัยของพลเรือนที่เมืองคานา (Qana) ทำให้ผู้บริสุทธิ์และเด็กเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก

- เมื่อ 2 สิงหาคม 49 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้มอบเงินช่วยเหลือจำนวน 150,000 USD ผ่านสหประชาชาติไทย และ International Committee of the Red Cross-ICRC เพื่อช่วยเหลือชาวเลบานอนที่ประสบภัยสงคราม

ท่าทีไทยต่อข้อมติ UNSC 1701

- ไทยมีความยินดีที่ UNSC ได้มีข้อมติที่ 1701 เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2549 เรียกร้องให้มีการยุติความรุนแรงทั้งหมด และยินดีที่ข้อมติดังกล่าวได้รับการยอมรับของทุกฝ่าย

- รัฐบาลไทยมีความปรารถนาที่จะเห็นข้อมติดังกล่าวได้รับการปฏิบัติในทันทีและครบถ้วนทุกประเด็น เพื่อนำไปสู่การหาข้อยุติในความขัดแย้งที่ยั่งยืนด้วยวิถีทางการเมืองและสันติ การยุติความสูญเสียในชีวิต การค้าประกันความปลอดภัยของพลเรือน การให้ความช่วยเหลือทางมนุษยธรรมแก่พลเรือนผู้บริสุทธิ์ และการป้องกันการใช้ความรุนแรงต่อกันในอนาคต

Situation in Lebanon (1/1)

- Thailand **hopes** that **all parties** concerned will **cooperate with the UNIFIL and the Lebanese forces** to restore peace and security in the area as well as to prevent further loss of civilian lives in the full spirit of the **UNSC resolution 1701**.
- The Royal Thai Government would like to **express** our **concern** over the rising **sectarian tension** in Lebanon. Thailand wishes for the Lebanese **steadfast return to peace and stability** based on the principles of **national reconciliation** and **negotiation**.
- We wish also to render our **moral support** to the establishment of the **Lebanese unity government** and the success of its **social and economic recovery and reformation**.

กองตะวันออกเฉียง

9 มกราคม 2550